

ΣΤΟ ΨΕΥΔΟΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η χημική Νέα Δημοκρατία

Του ΠΕΡΙΚΛΗ ΚΟΡΟΒΕΣΗ

Υπάρχει ένα διεθνές συμβατικό πλαίσιο που απαγορεύει τα χημικά και βιολογικά όπλα. Επρεπε να σκοτωθούν εκατομμύρια άνθρωποι στη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και πολλοί περισσότεροι να μείνουν ανάπηροι από τη χρήση χημικών όπλων, για να φτάσει η ανθρωπότητα σε αυτήν την πράξη πολιτισμού. Κάθε απαγόρευση μιας μηχανής θανάτου είναι πολιτισμός. Αυτά ακούγονται ωραία, αλλά αυτή η απαγόρευση αφορά τη χρήση. Όχι την παραγωγή. Οι πολεμικές βιομηχανίες ουδέποτε έπαψαν να παράγουν χημικά όπλα και να ερευνούν για καινούργια. Η φρίκη του χημικού πολέμου μένει ανεξίτηλη στην ιστορική μνήμη. Γι' αυτό και αποτελεί το ισχυρότερο όπλο προπαγάνδας των ΗΠΑ. Με το πρόσχημα των όπλων μαζικής καταστροφής που διέθετε ο Σαντάμ, έγινε ο πόλεμος και η κατοχή του Ιράκ. Και αυτό το επιχείρημα είχε πείσει, στην αρχή, μια μερίδα της κοινής γνώμης.

Το ίδιο επιχείρημα χρησιμοποιείται για τον πόλεμο του «Καλού» εναντίον του «Κακού». Δηλαδή εναντίον της λεγόμενης «τρομοκρατίας». Το CN και το CS είναι δύο χημικά όπλα που απαγορεύεται να χρησιμοποιηθούν σε περίπτωση πολέμου. Ο ελληνικός Στρατός είναι εναρμονισμένος με τις συμβάσεις της Γενεύης. Γι' αυτό και απαγορεύει τη ρίψη δακρυγόνων βλημάτων σε κατοικημένες περιοχές, σε ποδοσφαιρικά γήπεδα, σε σχολεία, σε θέατρα ή κινηματογράφους και σε χώρους όπου η έξοδος διαφυγής είναι από στενά περάσματα ή θύρες (Μνημόνιο Διμοιρίας Καταστολής Πλήθους της 33ης Μηχανοκίνητης Ταξιαρχίας. Από την «Εποχή», 4.3.07).

Τα CN και CS είναι αυτά που χρησιμοποιεί η Ελληνική Αστυνομία συστηματικά για να διαλύσει και να τιμωρήσει σχεδόν κάθε κινητοποίηση, όποιου κλάδου για όποιο αίτημα. Από φοιτητές μέχρι συνταξιούχους. Υπάρχει μια διεθνής και εγχώρια επιστημονική βιβλιογραφία για το τι ζημιές μπορούν να κάνουν αυτά τα χημικά όπλα στον άνθρωπο, άμεσα ή μακροπρόθεσμα. Χημική πνευμονία, οξεία, χημικά εγκαύματα, ζημιά στο συκώτι, θάνατος, γενετικές μεταλλάξεις, καρκινογενέσεις, για ν' αναφερθούμε ενδεικτικά μόνο σε αυτά. Γιατί υπάρχουν και πολλά άλλα. Και μόνον από αυτά είναι σαφές πως υπάρχει ένα άμεσο πρόβλημα δημόσιας υγείας που δεν αφορά μόνο τους διαδηλωτές, αλλά όλους όσους βρίσκονται στην περιοχή του πεδίου βολής. Εκεί βρίσκονται και θέατρα, και κινηματογράφοι, και σχολεία, και καταστήματα, και καφετέριες. Από τους κινδύνους δεν εξαιρούνται και οι ίδιοι οι αστυνομικοί που βάλλουν κατά του πλήθους.

Και έχουμε το εξής παράδοξο στο πλαίσιο του ίδιου κράτους. Η Αστυνομία να κάνει αυτό που απαγορεύει ο Στρατός. Τη φετινή χρονιά το κέντρο της Αθήνας βομβαρδίστηκε με χιλιάδες χημικά. (Αλήθεια, δεν θα έπρεπε να ανακοινώνεται ο αριθμός τους και το κόστος τους;) Κλειστοί χώροι, όπως η Νομική και το Πολυτεχνείο, δέχτηκαν επανειλημμένως καταιγισμό χημικών, εν γνώσει της Αστυνομίας πως μέσα βρίσκονταν χιλιάδες φοιτητές μαζί με τους δασκάλους τους. Είναι γεγονός πως υπάρχουν και βίαιοι διαδηλωτές. Και αυτό συνήθως γίνεται πρώτο θέμα πάντα στα κανάλια. Το ίδιο πλάνο του μολοτοφιστή το δείχνουν δέκα φορές και καμιά φορά και συνέχεια. Η βία που παρουσιάζουν τα κανάλια είναι εικονική, για να δικαιολογήσουν το χημικό πόλεμο εναντίον των αμάχων. Γιατί ποτέ δεν έγινε μια εκπομπή για τη βία αυτού του χημικού πολέμου; Έχει πάει ποτέ κάποιος τηλεστάρ να δει τι γίνεται στην πραγματικότητα και να φάει κάνα χημικό;

Τα δελτία των οκτώμισι δεν ενδιαφέρονται για την αλήθεια. Είναι ωμοί προπαγανδιστές της αστυνομικής βίας. Το ΕΣΡ και η ΕΣΗΕΑ γιατί μένουν αδιάφοροι γι' αυτήν την παραπληροφόρηση; Ακόμα υπάρχουν και καταγγελίες, όπως αυτή του καθηγητή Νίκου Μπελαβίλια, που ήταν αυτόπτης μάρτυς και είδε να κατεβαίνουν από αστυνομική κλούβα κουκουλοφόροι. Γιατί κανείς αρμόδιος δεν ερεύνησε αυτήν την καταγγελία; Και σε αυτήν την εφημερίδα έχει γραφτεί πως αστυνομικοί με πολιτικά χώθηκαν στα μπλοκ των διαδηλωτών. Και επειδή δεν μπορούμε να πιστέψουμε πως ήταν συμπαραστάτες των φοιτητών, κάποια αρμόδια αρχή πρέπει να μας πει ποια ήταν τα καθήκοντά τους.

Πολύ φοβάμαι πως η Αστυνομία έχει ξεφύγει από τα καθήκοντά της και έχει αναλάβει την υλοποίηση της κυβερνητικής πολιτικής με τη βία. Η θατσερική κυρία Γιαννάκου κάνει τις μεταρρυθμίσεις με τα ΜΑΤ. Δεν την ενδιέφερε ο διάλογος με την ακαδημαϊκή κοινότητα, αλλά ο πόλεμος. Γιατί αυτό ζούμε αυτές τις μέρες. Είναι μια συνταγματική εκτροπή που ποινικοποιεί τα δικαιώματα του συνέρχεσθαι και των συναθροίσεων.